

Вторник, 25 октомври 2011 г.

100. Призовава Комисията и държавите-членки при предоставянето на помощ за спорт и отдиш за хората с увреждания да избягват разграничаване при определянето на уврежданията и настоятелно призовава Съвета да продължи своите усилия, като припомня, че през 1986 г. Комитетът на министрите на Съвета на Европа обеща да подпомага спорта за хората с увреждания;

101. Призовава Комисията и Съвета да подобряват достъпа за хората с увреждания в областта на авторските права, включително засиления обмен на най-добри практики, да подкрепят развитието на оптимални форми на сътрудничество и да гарантират, че доставчиците на услуги се ръководят от подходящи, общи и задължителни изисквания по отношение на хората с увреждания, с особен акцент върху хората със зрителни увреждания;

102. Подчертава, че, в съответствие с духа на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики – по-специално разпоредбата за пропуски, въвеждащи в заблуждение – също е приложима за хората с увреждания;

103. Призовава Комисията и Съвета да предприемат действия въз основа на практиката и опита на Европейския парламент, за да осигурят безпрепятствен достъп до ИКТ за глухите хора, в съответствие с решенията на Парламента от 1988 и 1998 г., и да докладват за това ежегодно на съответните членове на ЕП;

104. Призовава Комисията да изготви проучване във връзка с хората със зрителни увреждания, в което се анализират характеристиките на цифровите екрани (интерфейси) на промишлени и домашни продукти и алтернативни, еквивалентни информационни решения за незрящи хора и се отправят конкретни законодателни предложения;

105. Призовава държавите-членки и Комисията да признаят жестомимичния език като официален език в държавите-членки; отбелязва, че поради това държавите-членки следва да работят за създаване на възможност за такова признаване съгласно Брюкселската декларация от 19 ноември 2010 г.;

106. Призовава Комисията да обърне внимание на включването на интересите на хората с увреждания, в съответствие с Целите на хилядолетието за развитие на ООН, при предоставяне на помощ за международни отношения и развитие;

*

* *

107. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и правителствата и парламентите на държавите-членки.

Модернизиране на обществените поръчки

P7_TA(2011)0454

Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2011 г. относно модернизирането на обществените поръчки (2011/2048(INI))

(2013/C 131 E/03)

Европейският парламент,

— като взе предвид Директиви 2004/18/ЕО и 2004/17/ЕО относно процедурите за възлагане на обществени поръчки ⁽¹⁾ и Директива 2007/66/ЕО относно процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки ⁽²⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 134, 30.4.2004 г.

⁽²⁾ ОВ L 335, 20.12.2007 г., стр. 31.

Вторник, 25 октомври 2011 г.

- като взе предвид Решение 2010/48/ЕО на Съвета относно сключването от Европейската общност на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания⁽¹⁾, което влезе в сила на 22 януари 2011 г. и в което директивите за обществените поръчки се определят като „актове на Общността, отнасящи се до въпроси, уредени от Конвенцията“;
- като взе предвид Споразумението на СТО за държавните поръчки от 15 април 1994 г.;
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално член 26 от нея (Интеграция на хората с увреждания);
- като взе предвид своята резолюция от 12 май 2011 г. относно равния достъп до пазарите на публичния сектор в ЕС и в трети страни⁽²⁾;
- като взе предвид Зелената книга на Комисията относно модернизирването на политиката на ЕС в областта на обществените поръчки (COM(2011)0015);
- като взе предвид Зелената книга на Комисията за по-масово използване на електронните обществени поръчки в ЕС (COM(2010)0571);
- като взе предвид своята резолюция от 6 април 2011 г. относно единния пазар за предприятията и растежа⁽³⁾;
- като взе предвид своята резолюция от 18 май 2010 г. относно развитието в областта на обществените поръчки⁽⁴⁾;
- като взе предвид своята резолюция от 3 февруари 2009 г., озаглавена „Доставки на развойни продукти: Насърчаване на иновациите с цел обезпечаване устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа“⁽⁵⁾;
- като взе предвид съобщението на Комисията „Разумно регулиране в Европейския съюз“ (COM(2010)0543);
- като взе предвид съобщението на Комисията „За Акт за единния пазар – За изграждане на високо конкурентна социална пазарна икономика – 50 предложения с оглед подобряване на условията на работа, предприемачество и търговия за всички нас“ (COM(2010)0608);
- като взе предвид доклада на проф. Mario Monti от 9 май 2010 г., озаглавен „Нова стратегия за единния пазар“;
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията SEC(2010)1214;
- като взе предвид доклада „Оценка на достъпа на малките и средните предприятия (МСП) до пазара за възлагане на обществени поръчки в ЕС“⁽⁶⁾;
- като взе предвид съобщението на Комисията „Обществени поръчки, насочени към една по-добра околна среда“ (COM(2008)0400);
- като взе предвид съобщението на Комисията „Мисли първо за малките!“ – „Small Business Act“ за Европа“ (COM(2008)0394);
- като взе предвид съобщението на Комисията „Водеща инициатива на стратегията „Европа 2020“ Съюз за иновации“ (COM(2010)0546);

⁽¹⁾ ОВ L 23, 27.1.2010 г., стр. 35.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0233.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0146.

⁽⁴⁾ ОВ С 161 E, 31.5.2011 г., стр. 38.

⁽⁵⁾ ОВ С 67E, 18.3.2010 г., стр. 10.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

Вторник, 25 октомври 2011 г.

- като взе предвид становището на Комитета на регионите от 11-12 май 2011 г. относно Зелената книга „Модернизацията на политиката на Европейския съюз в областта на обществените поръчки – към по-ефективен европейски пазар“,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 13 юли 2011 г. относно Зелената книга „Модернизацията на политиката на Европейския съюз в областта на обществените поръчки – към по-ефективен европейски пазар“,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 13 юли 2011 г. относно Зелената книга за по-масово използване на електронните обществени поръчки в ЕС,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по вътрешен пазар и защита на потребителите и становищата на комисията по международна търговия, на комисията по бюджетен контрол, на комисията по заетост и социални въпроси, на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и на комисията по регионално развитие (A7-0326/2011),
- A. като има предвид, че един правилно функциониращ пазар на обществени поръчки в ЕС е ключов фактор за растеж и крайъгълен камък на единния пазар и също така е от основно значение за стимулиране на конкуренцията и иновациите, както и за справяне с бързо възникващи екологични и социални предизвикателства пред обществена политика и с въпроси, свързани с качеството на работата, включително адекватно заплащане, равнопоставеност, социално сближаване и приобщаване, същевременно постигайки оптимална стойност за гражданите, бизнеса и данъкоплатците;
- Б. като има предвид, че правилата на ЕС относно обществените поръчки са допринесли значително за увеличаване на прозрачността и равното третиране, за борба срещу корупцията и за повече професионализъм в процеса на възлагане на обществени поръчки;
- В. като има предвид, че в настоящия икономически климат е по-важно от всякога да се гарантира оптимална ефективност на публичните разходи и същевременно да се ограничат максимално разходите на бизнеса, и че един по-добре функциониращ пазар на обществени поръчки би помогнал за постигане на тези две цели;
1. Приветства Зелената книга на Комисията и широкия процес на консултации като изходна точка за преразглеждане на директивите за обществените поръчки при спазване на разпоредбите на Договора от Лисабон и съдебната практика на Съда на Европейския съюз и в съответствие с преразгледаните правила относно държавните помощи;
 2. Посочва, че въпреки че преразглеждането на директивите на ЕС относно обществените поръчки през 2004 г. доведе до положително по-нататъшно развитие на единния пазар за обществени поръчки, сега, няколко години след транспонирането на Директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО в националното право, е необходимо да се прецени дали ще е нужно оптимизиране и изясняване на директивите с цел преодоляване на недостатъците, които се проявиха при прилагането им на практика; подчертава, че според множество заинтересовани страни правилата относно обществените поръчки са много сложни, което води до скъпи и тежки административни процедури за спазване; изразява съжаление за честите случаи на неподходящо транспониране на правилата в националното законодателство и за недостатъчните мерки за обучение; призовава Комисията да предложи значително опростяване и консолидиране на правилата и същевременно им изясняване, където е необходимо; подчертава освен това, че увеличеното използване на ИКТ сега трябва да играе важна роля за намаляване на администрацията и разходите и че следователно различните европейски инициативи в областта на електронните обществени поръчки и електронната търговия следва да бъдат приведени в съответствие с реформата на правилата относно обществените поръчки;
 3. Призовава в директивите да бъде заявено изрично, че те не пречат на никоя държава да съблюдава Конвенция С94 на МОТ; призовава Комисията да насърчава държавите-членки да съблюдают Конвенцията; подчертава, че ефективното функциониране на устойчиви обществени поръчки изисква ясни и недвусмислени правила на ЕС, които точно определят рамката на законодателството и прилагането на държавите-членки;

Вторник, 25 октомври 2011 г.

Първа задача: подобряване на правната яснота

4. Изисква изясняване на приложното поле на директивите; отбелязва, че основната цел на обществените поръчки е закупуването на стоки, дейности и услуги от страна на публичните органи с цел задоволяване на нуждите на техните граждани и гарантиране на ефективно използване на публичните средства; посочва, че за възлагащия орган трябва да е налице пряка полза, за да може процедурата да бъде определена като обществена поръчка;

5. Призовава за изясняване на определенията в директивите – например определението на „публично-ноправен субект“ – в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз и без стесняване на обхвата на правилата на ЕС за обществените поръчки;

6. Припомня своята резолюция от май 2010 г. относно развитието в областта на обществените поръчки, в която се взема под внимание съдебната практика на Съда на Европейския съюз и се застъпва становището, че публично-публичното сътрудничество не подлежи на правилата за обществените поръчки, ако са изпълнени следните критерии: целта на партньорството е изпълнение на задължение за обществена услуга, което е възложено на всички засегнати местни органи, задължението се извършва единствено от заинтересованите публични органи, т.е. без участие на частен капитал, и въпросната дейност по същество се извършва от името на участващите публични органи; подчертава факта, че прехвърлянето на задължения между организации от публичния сектор е въпрос на вътрешна административна организация на държавите-членки и не подлежи на правилата за обществените поръчки; счита, че тези пояснения следва да бъдат кодифицирани в директивите за обществените поръчки;

7. Подчертава изключването на концесиите за услуги от обхвата на правилата на ЕС относно обществените поръчки; отново подчертава, че следва надлежно да бъдат отчетени както сложността на процедурите, така и разликите в правната култура и практика в областта на концесиите за услуги между държавите-членки; счита, че процесът на дефиниране на термина „концесия за услуга“ и създаване на правна рамка за подобни концесии е претърпял развитие в резултат на директивите относно възлагането на обществени поръчки от 2004 г. и допълващата ги съдебна практика на Съда на ЕС; настоява, че предложения за законодателен акт относно концесии за услуги биха били оправдани единствено с цел коригиране на нарушения във функционирането на вътрешния пазар; посочва, че такива нарушения досега не са били установени, и следователно не е необходим законодателен акт относно концесиите за услуги, освен ако с него не се цели чувствително подобрение във функционирането на вътрешния пазар;

8. Подчертава, че настоящата класификация на А и Б категории услуги следва да бъде запазена, доколкото „по-леките“ разпоредби за Б-услугите имат своята обосновка в характеристиките на тази категория като услуги, предоставяни предимно на местно или регионално равнище; призовава Комисията да разработи инструменти, които да улеснят местните и регионалните органи при определяне на категориите, към които принадлежат специфични договорни задачи;

9. В този контекст отбелязва, че прилагането на законодателството в областта на обществените поръчки към предоставянето на персонални социални услуги често не е най-добрият начин за гарантиране на оптимални резултати за ползвателите на въпросните услуги; призовава за признаване съгласно правото на ЕС на изпробвани и тествани процедури на държавите-членки, основаващи се на принципа, че всички доставчици, независимо от правната им форма, които отговарят на предварително определените законови условия, се допускат да предоставят услуги, при условие че се зачитат общите принципи на равно третиране, прозрачност и недискриминация;

10. Подчертава, че въвеждането на нови правила за пазарите на обществени поръчки под праговете на ЕС следва да се избягва, тъй като то може да застраши правната сигурност, установена на национално равнище;

11. Призовава Комисията да съгласува Директивата за производствата по обжалване с новата рамка за обществените поръчки, която ще бъде изработена след настоящото преразглеждане, и да направи това съгласуване успоредно с основното законодателно предложение, за да се гарантира последователност;

12. Подчертава отговорността на Комисията да следи за правилното транспониране на европейските директиви в държавите-членки;

Вторник, 25 октомври 2011 г.

Втора задача: развитие на пълния потенциал на обществените поръчки – най-добро съотношение между качество и цена

13. Счита, че за да се развие пълният потенциал на обществените поръчки, критерият „най-ниска цена“ вече не следва да бъде определящ при възлагане на поръчки и че по принцип той следва да бъде заменен с критерия „икономически най-изгодна оферта“ по отношение на икономическите, социалните и екологичните ползи, като се отчитат разходите за целия жизнен цикъл на съответните стоки, услуги или дейности; подчертава, че това няма да изключи най-ниската цена като решаващ критерий в случая на високо стандартизирани стоки или услуги; изисква от Комисията да разработи, в тясно сътрудничество с държавите-членки, методология за изчисляване на разходите за целия жизнен цикъл на широка и незадължителна основа; подчертава, че подкрепата за критерия „максимална икономическа полза“ би насърчила новаторството и усилията за постигане на най-добро качество и най-добра стойност, т.е. за придържане към изискванията на стратегията „Европа 2020“; подчертава, че това е особено важно по отношение на обществените поръчки за стоки, които оказват отражение върху здравето на потребителите, например в сектора на храните, където качеството и производствените методи играят важна роля; подчертава, че правилата за обществени поръчки следва да са достатъчно гъвкави да гарантират, че пасивните потребители, например в болници, домове за възрастни хора, училища и детски градини, имат равен достъп до здравословна храна с добро съотношение качество-цена, а не само до най-евтината налична възможност;

14. Признава, че ако се използват ефективно, обществените поръчки биха могли да бъдат истински двигател за насърчаване на качествени работни места, заплати и условия на труд, както и за равенство, за придобиване на умения и обучение, за прилагане на политики в областта на околната среда и осигуряване на стимули за научни изследвания и иновации; призовава Комисията да насърчава правителствата и възлагащите органи да увеличат използването на устойчиви обществени поръчки, които подкрепят и насърчават качествена заетост и осигуряват качествени стоки и услуги в Европа; приканва Комисията внимателно да проучи как възлагането на обществени поръчки е допринесло за постигане на по-широките цели на ЕС и да очертае какво следва да се направи за подобряване на тези цели в бъдеще;

15. Припомня, че обществените поръчки за развойни продукти са недостатъчно използван инструмент, който може да даде тласък на иновациите в обществените поръчки и да допринесе значително за определяне и установяване на водещи пазари и за подобряване на достъпа на МСП до обществени поръчки; освен това счита, че предложеният модел за споделяне на рисковете и ползите при обществените поръчки за развойни продукти изисква както правно изясняване, така и опростяване, с цел да бъде възможно редовно и ефективно използване на този инструмент от възлагащите обществени поръчки; съобразно с това призовава Комисията да предложи приспособяване на съответните правила за обществени поръчки или държавна помощ като част от цялостното преразглеждане, с цел стимулиране на възлагането на обществени поръчки за развойни продукти;

16. Отбелязва значението на стандартите за обществени поръчки, тъй като те могат да помогнат на възложителите на обществени поръчки да постигнат целите на своите политики по ефективен и прозрачен начин; призовава в тази връзка за създаване на редовно актуализирана база данни за стандарти, по-специално свързани с екологични и социални критерии, която да бъде на разположение на публичните органи, за да се гарантира, че възложителите имат достъп до подходящи насоки и ясен набор от правила при изготвянето на тръжни обяви, така че да могат лесно да проверят тяхното съответствие с относимите стандарти;

17. Призовава за засилено използване на недискриминационни и отворени стандарти при възлагането на обществени поръчки в интерес на целите за опростяване и новаторство, особено в областите на достъпността, ИКТ и околната среда;

18. Подчертава факта, че дали един продукт или услуга са произведени или не по устойчив начин правилно се счита за характеристика на продукта, която може да бъде използвана като критерий за сравнение с продукти или услуги, които не са били произведени по устойчив начин, за да се даде възможност на възлагащите органи да контролират екологичното и социалното въздействие на възложените от тях поръчки по прозрачен начин, но в същото време да не се отслабва необходимата връзка с предмета на договора; посочва необходимостта от изясняване на възможността за включване на изисквания относно производствения процес в техническите спецификации за всички видове поръчки, когато това е важно и подходящо; посочва делото *Wienstrom*, което се е превърнало в класически пример за това как и защо производствените характеристики могат да бъдат категоризирани като технически спецификации;

Вторник, 25 октомври 2011 г.

19. Подчертава необходимостта от засилване на измерението устойчивост при възлагането на обществени поръчки чрез създаване на възможности за интегрирането му на всеки етап от процеса на възлагане на обществени поръчки (напр. изпитване на способностите, технически спецификации, клаузи за изпълнение на договора);

20. Посочва, че в отговор на повишената информираност за екологичните и климатични въздействия на стоките, дейностите и услугите възлагащите органи следва да включат екологичните разходи в своята оценка на „икономически най-изгодното предложение“ и в изчисляването на разходите за жизнения цикъл;

21. Отбелязва, че текстът на директивите трябва да бъде по-конкретен по отношение на подобряването на достъпа за хората с увреждания;

22. Счита, че настоящите разпоредби относно възлагането на работа на подизпълнители следва да се подобрят, тъй като използването на няколко нива от подизпълнители може да причини проблеми от гледна точка на съответствието с колективни споразумения, условия на труд и стандарти за здраве и безопасност; поради това предлага публичните органи да бъдат информирани за всички подробности, свързани с използването на подизпълнители, преди сключването на договор; отправя искане към Комисията да прецени, с оглед на бъдещето преразглеждане на директивите, дали са необходими допълнителни правила при сключването на договори с подизпълнители, например за установяване на верига на отговорност и по-специално за да се избягва възлагането на част от поръчките на МСП като подизпълнители при условия, по-лоши от тези, приложими към основния изпълнител, спечелил обществената поръчка;

23. Отчита ролята, която ЕС може да изпълнява за улесняване на развитието на успешни публично-частни партньорства чрез насърчаване на лоялна конкуренция и обмен на най-добри практики между държавите-членки във връзка със социалната политика и политиката в областта на заетостта; отбелязва въпреки това, че между държавите-членки съществуват значителни различия от гледна точка на правните и процедурните изисквания, които се прилагат в тази област; съответно призовава Комисията да поясни понятието за публично-частни партньорства и по-специално как страните ще носят поделените рискове и как ще изпълняват своите финансови задължения;

24. Призовава Комисията да извърши повторна оценка на подходящото ниво на праговете за договори за доставки и услуги и ако е необходимо, да ги повиши с цел улесняване на достъпа до обществени поръчки, наред с другите, на дружества с нестопанска цел и стопански субекти от областта на социалната икономика, както и МСП; изисква много внимателно разглеждане на правнообвързващите изисквания на Споразумението на СТО относно държавните поръчки; подчертава, че с оглед на трудностите, които вече съществуват в преговорите по въпроса с достъпа до обществени поръчки, също следва да се има предвид, че повишаването на праговете в Европа лесно би могло да доведе до допълнителни усложнения за търговската политика на ЕС;

25. Подчертава, че едно разширяване на правилата на ЕС за обществените поръчки в сферата на „какво да се купува“ би представлявало значителна промяна на настоящия режим и следва внимателно да бъде преценено; изразява съмнение, че това би допринесло за опростяване и рационализиране, и по-скоро се опасява, че би довело до по-сложни правила с много изключения, които биха били трудни за прилагане на практика – директивите относно обществените поръчки са процедурни насоки („как да се купува“), които не следва да се допълват от разпоредби относно „какво да се купува“;

Трета задача: опростяване на правилата и по-гъвкави процедури

26. Посочва, че директивите често се възприемат като твърде подробни и че те стават все по-технически и сложни, като същевременно правният риск от неспазване на тези правила се е повишил значително както за възлагащите органи, така и за доставчиците; отбелязва, че страхът от предизвикателства води до подход на избягване на риска, което задушава иновациите и устойчивото развитие и твърде често има за резултат избирането от възлагащите органи на най-ниската цена, вместо на най-доброто качество; изисква повече пространство за преговори и комуникация, съчетано с мерки за гарантиране на прозрачност и предотвратяване на злоупотреби и дискриминация, и настоятелно призовава пазарните консултации да бъдат изрично разрешени като възможна първа стъпка;

Вторник, 25 октомври 2011 г.

27. Отбелязва, че политиката в областта на обществените поръчки следва, на първо място, да осигурява ефективно използване на средствата от държавите-членки, да постига оптимални резултати по отношение на обществените поръчки чрез прилагането на ясни, прозрачни и гъвкави процедури и да позволява на участниците в търговете навсякъде в Европейския съюз да се състезават при равни условия;
28. При преразглеждането на европейското законодателство в областта на обществените поръчки препоръчва въвеждането на ясни, прости и гъвкави правила с намаляване на детайлите и превръщане на процедурите по възлагане на обществени поръчки в по-прости, по-необременяващи, по-евтини, по-отворени към МСП и по-благоприятстващи инвестициите; следователно смята, че е необходимо да се разчита в по-голяма степен на общите принципи на прозрачност, еднакво третиране и недискриминация; счита, че едно опростяване на правилата за обществените поръчки би дало възможност за намаляване на риска от грешки и за обръщане на по-голямо внимание на нуждите на малките възлагачи органи;
29. Препоръчва оценка на това дали да се позволи въвеждане на по-широко от предвиденото в настоящите директиви използване на процедурата на договаряне с предварително публикуване на обявление за целия ЕС, за да се улесни комуникацията между възлагачите органи и стопанските субекти и ефективното координиране на търсенето и предлагането; счита, че ако бъде предвидено разширяване на обхвата на процедурата на договаряне, следва да бъдат въведени допълнителни гаранции срещу злоупотреби, напр. задължение на възлагачите органи да определят от самото начало за всеки участник поне някакви минимални условия по отношение на изпълнението на процедурата в съответствие с добрата практика, установена при частните поръчки, както и изисквания за документиране в писмена форма;
30. Призовава Комисията да преразгледа текущите подходи към квалификацията на доставчиците (по-специално рамкови споразумения, динамични системи за покупки и използване на квалификационни системи от възложители на поръчки за комунални услуги), така че евентуалните нови подходи към квалификацията да намалят разходите и сроковете, да са привлекателни както за възлагачите органи, така и за стопанските субекти, и да водят до възможно най-добрите резултати;
31. Отново настоява за системно допускане на алтернативни оферти (или варианти), тъй като те са от решаващо значение за насърчаването и разпространението на иновативни решения; подчертава, че спецификациите, отнасящи се до изискванията за работни характеристики и функционалните изисквания, и изричното допускане на варианти ще дадат възможност на оферентите да предлагат иновативни решения, по-специално във високо иновативни сектори като ИКТ; изисква да бъдат проучени всички пътища – както законодателни, така и незаконодателни – за гарантиране на по-голяма ангажираност в областта на обществените поръчки с насърчаването на новаторство в Европа;
32. Призовава Комисията да внесе пояснения в регулаторната рамка относно обществените поръчки, особено по отношение на фазата на изпълнение на договорите (напр. относно „съществени изменения“ на договор в сила, относно промени, свързани с изпълнителя, и относно прекратяването на договори);
33. Изразява съжаление, че оферентите имат само ограничени възможности да отстранят пропуски в своите оферти; следователно отправя искане към Комисията да уточни кои пропуски могат да бъдат отстранявани от оферентите, какви допълнителни корекции са позволени и как да се гарантира прозрачност и еднакво третиране;
34. Посочва, че възлагачите органи следва да могат да се възползват от предишен опит с оферент въз основа на официален доклад за оценка; препоръчва приемането на определен срок за изключвания, което следва да гарантира прозрачност и обективност; подчертава необходимостта от законодателно пояснение в Директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО, гласящо, че оферент, за когото е установено виновно извършване на нарушение при предишна процедура по възлагане на обществена поръчка, може да възвърне доверието в себе си, след като недвусмислено докаже, че е преминал ефективна процедура за реабилитиране по своя инициатива; счита, че такова пояснение би насърчило прилагането на антикорупционни механизми, стимулирайки инициативи за ускоряване на премахването на корупционни практики, и би елиминирало сериозна правна несигурност;

Вторник, 25 октомври 2011 г.

35. Изразява съжаление, че в Зелената книга не се споменават недостатъците и липсата на опит и познания относно възлагането на обществени поръчки и че стратегиите за обществени поръчки са неподходящи; подчертава значението на насърчаването на професионализма и гарантирането на обективност както от страна на възлагащите органи, така и от страна на операторите на пазара, по-специално чрез подкрепяне на разработването на целеви програми за обучение; препоръчва създаването на мрежа от центрове за високи постижения в съществуващите национални рамки и насърчаване на обмен на информация и добри практики между държавите-членки; също така насърчава организациите-шапка както на национално, така и на европейско равнище, да поемат споделена отговорност за предоставяне на съответната информация и да улеснят обмена на информация между техните членове в цяла Европа; подчертава колко е важно да има ясни и лесни за разбиране ръководства както за възлагащи органи, така и за оференти; изразява съжаление, че документите „Купувайте, като се съобразявате с околната среда! Наръчник за екологичен характер на обществените поръчки“ и „Да купуваме социално! Ръководство за отчитане на социалните измерения на обществените поръчки“, публикувани съответно през 2005 и 2010 г., не са достатъчно практични в това отношение;

36. Отбелязва, че едва 1,4 % от договорите се възлагат на предприятия от друга държава-членка; подчертава, че професионализацията и по-доброто обучение на възложителите и оферентите биха помогнали за засилване на конкуренцията в целия ЕС и за използване в по-пълна степен на предимствата на един вътрешен пазар за обществени поръчки;

Четвърта задача: подобряване на достъпа за МСП

37. Подчертава, че лесният достъп до обществени поръчки за МСП, които са двигателят на европейската икономика, е жизненоважен за запазване на заетостта и за устойчиво развитие, новаторство и растеж; подчертава, че опростяването на процедурите и административните формалности, както и създаването на благоприятни за МСП стратегии и прилагането на кодекса за добри практики, ще улесни достъпа на МСП до обществени поръчки и ще им даде възможност да участват на по-равнопоставена и справедлива основа; счита, че предоставянето на опростен, равен и справедлив достъп до обществени поръчки за всички икономически оператори би довело до по-добро използване на парите на данъкоплатците; подчертава, че МСП обикновено нямат значителен специализиран административен капацитет и поради това е от съществено значение административната тежест върху тях да се сведе до минимум;

38. Подчертава, че критериите за подбор от гледна точка на финансовото положение, например свързани с оборота на дружеството, следва да са пропорционални спрямо характера на съответната поръчка; предупреждава Комисията и държавите-членки, когато приемат гъвкави и лесни за ползване инструменти, да не създават нови пречки за МСП и приоритетно да вземат предвид техните интереси; призовава Комисията, с цел подобряване на достъпа до процедури по възлагане на обществени поръчки и подобряване на тяхната прозрачност, особено в интерес на по-малките възлагащи органи и оференти, да модернизира уебсайта „Електронен ежедневник за поръчки“ (Tenders Electronic Daily (TED)), да го направи по-достъпен, като повиши привлекателността му и леснотата на ползването му и обърне конкретно внимание на критериите за търсене и на качествения и подробен превод на резюмето на всяка обществена поръчка; препоръчва TED да предлага на своите ползватели услуга за осведомяване при публикуване на нова обществена поръчка в избрана област на интерес;

39. Изисква от Комисията да повишава информираността относно значението на разделянето на договорите на лотове и да обмисли прилагането на принципа „прилагай или обяснявай“, според който правилата относно въпроси като разделянето на лотове трябва да се спазват или да се обясни защо не се спазват;

40. Посочва, че възлагащите органи следва да се възползват в по-голяма степен от възможностите за разделяне на обществени поръчки на лотове, давайки по този начин на МСП по-добри от качествена и количествена гледна точка шансове за участие в обществени поръчки и подобрявайки нивото на конкуренцията; насърчава МСП да се възползват от съвместно възлагане на обществени поръчки и обединяване на договори, което би им дало възможност да постигнат икономии от мащаба в области като логистика и транспорт; насърчава публичните органи да бъдат гъвкави при обмислянето на тези съвременни и доброволни форми на договаряне; призовава Комисията да проучи всички възможности за насърчаване на временно или постоянно групиране на МСП и малкия бизнес, за да им се даде възможност за участие в тръжни процедури, които не са разделени на лотове, без да им се налага да действат като подизпълнители; в тази връзка изисква от Комисията да проучи по-специално текущата практика на възлагане на МСП като подизпълнители (често при по-лоши условия, отколкото тези, приложими към основния изпълнител) на част от поръчките, които не са били разделени на лотове и които са твърде големи за участие на МСП в тръжната процедура;

Вторник, 25 октомври 2011 г.

41. Предлага да се разрешава подаването на клетвени декларации, където е възможно, и оригинални документи да се изискват единствено от одобрените кандидати или успешния оферент, като се избягват забавяния или изкривяване на пазара поради неправилни декларации; призовава Комисията да насърчава възможността да се използва „електронен паспорт за обществени поръчки“, приеман от всички държави-членки и в случай че икономическият оператор отговаря на всички условия, изисквани съгласно законодателството на ЕС в областта на обществените поръчки; подчертава, че една европейска система за предварителен подбор следва да бъде полезен инструмент, ако се поддържа опростена, евтина и леснодостъпна за МСП;

Пета задача: гарантиране на целесъобразни процедури и избягване на необосновани предимства

42. Призова Комисията, с оглед на борбата с корупцията при обществените поръчки, да насърчава по-ефективни практики за отчетност, включително обмен на информация между държавите-членки относно изключването на неплатежоспособни участници в търгове; приканва Комисията да предложи ясни правила за защитата на подаващите сигнали за нарушения лица съгласно препоръките на Резолюция 1729(2010) на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа ⁽¹⁾, да повишава прозрачността на договорите, които се финансират със средства от ЕС, и да насърчава образователни дейности както на институционално ниво, така и сред широката общественост;

43. Отбелязва, че някои държави-членки вече прилагат ефективни процедури за възлагане на обществени поръчки, които гарантират прозрачност и правилно използване на парите на данъкоплатците; приканва Комисията да проучи добрите практики на държавите-членки в тази област и да определи най-ефективните принципи за възлагане на обществени поръчки в ЕС;

44. Подчертава, че борбата с корупцията и фаворизирането е една от целите на директивите; подчертава факта, че държавите-членки са изправени пред различни предизвикателства в тази област и че един всеобхватен европейски подход носи риск от подкопаване на усилията за рационализиране и опростяване на правилата, както и от създаване на нова бюрокрация; подчертава, че принципите на прозрачност и конкуренция са ключови в борбата с корупцията; изисква общ подход към мерките за реабилитиране за избягване на изкривяване на пазара и гарантиране на правна сигурност за икономическите оператори и възлагащите органи;

45. Счита, че тъй като обществените поръчки засягат обществени средства, те следва да бъдат прозрачни и открити за обществен контрол; отправя искане към Комисията да предостави пояснения, с цел да се гарантира правна сигурност за местните и други публични органи и да им се позволи да информират гражданите за договорните си задължения;

46. Призовава Комисията да извърши оценка на проблемите, свързани с предлагането на изключително ниски оферти, и да предложи подходящи решения; препоръчва в случай на необичайно ниски оферти възлагащите органи да предоставят своевременно достатъчно информация на други оференти, за да им дадат възможност да преценят дали има основание за започване на процедура за преразглеждане; изисква по-добра съгласуваност между общата външна търговска политика на ЕС и практиките в държавите-членки, които приемат изключително ниски оферти;

Шеста задача: разширяване на използването на електронното възлагане на обществени поръчки

47. Приветства Зелената книга на Комисията за по-масово използване на електронните обществени поръчки; подчертава, че планът за действие за електронните обществени поръчки не е постигнал своята цел и че е необходимо повече политическо лидерство на всички равнища на управление, включително и на равнището на ЕС, за да се запази и ускори преминаването към електронни обществени поръчки; желае да се гарантира, че най-малко 50 % от операциите по възлагане на обществени поръчки от страна на институциите на ЕС и държавите-членки се извършват по електронен път в съответствие с ангажимента, поет от правителствата на държавите-членки през 2005 г. в Манчестър по време на Конференцията на министрите относно електронното правителство;

⁽¹⁾ Резолюция 1729(2010) на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа относно защитата на подаващите сигнали за нарушения лица, текст, приет на 29 април 2010 г.

Вторник, 25 октомври 2011 г.

48. Подчертава обстоятелството, че Комисията играе уникална роля в насърчаването на напредък в стандартизацията и инфраструктурните въпроси – например електронните подписи и отбелязването на времето се нуждаят от общоприет формат за целите на сигурността; изисква от Комисията да разработи въпросните общи стандарти; подчертава, че обременяващите технически изисквания за установяване на самоличността на участниците могат да представляват пречки за операторите; в тази връзка подчертава необходимостта от разработване на стандартизирана система за електронен подпис; призовава държавите-членки да учредят служба по валидиране на сертификати, издадени от доставчиците на услуги за сертифициране под техен надзор;

49. Подчертава факта, че за да се гарантира оперативна съвместимост на различните системи и да се избегне зависимостта от даден доставчик, трябва да се спазват отворени стандарти и неутралност по отношение на технологиите; изисква от Комисията да осигури действителна оперативна съвместимост между различните платформи за електронно възлагане на обществени поръчки, които вече са въведени в държавите-членки, като се използват по-широко резултатите, получени от такива инициативи на ЕС като PEPPOL и e-CERTIS;

50. Посочва, че всички законодателни предложения за разширяване и опростяване на използването на електронното възлагане на обществени поръчки следва да бъдат интегрирани в прегледа на основните директиви за обществените поръчки и да бъдат в съответствие с обхвата и общите правила за възлагане на обществени поръчки като например задължения, свързани с прагове;

51. Подчертава, че електронното възлагане на обществени поръчки може да даде тласък на опростяването на целия процес по възлагане на обществени поръчки, да осигури ефективност, която ще доведе до значителни спестявания на разходи и време както за предприятията, така и за публичните администрации, и да увеличи прозрачността и достъпността; отбелязва, че по-конкретно електронното възлагане на поръчки отваря нови пътища за модернизирание на администрацията в областта на обществените поръчки; отново отбелязва, че електронното възлагане на обществени поръчки следва да бъде по-евтино, по-бързо и по-прозрачно от традиционните процедури по възлагане на обществени поръчки; въпреки това счита, че все още има място за подобрене и че следва да се направи повече по отношение на достъпа до надеждна, сравнима и обективна информация и статистически данни; призовава Комисията и държавите-членки да насърчават презграничното използване на електронни обществени поръчки;

52. Посочва, че законодателството не е единственото средство за насърчаване на промени; поради това изисква от Комисията да проучи нови начини за обмяна на опит, споделяне на най-добри практики и презграничен трансфер на знания между местни и регионални действащи лица; подчертава силната нужда от допълнително засилване на капацитета и разбирането на персонала, занимаващ се с електронно възлагане на обществени поръчки, и – чрез национални и/или европейски стимули за осигуряване на равнопоставеност между МСП и големите предприятия – от подпомагане на МСП в изграждането на знания и капацитет; приветства Механизма за свързване на Европа като нов инструмент за засилване на презграничното електронно възлагане на обществени поръчки, даващ възможност за развитие на цифровия единен пазар;

53. Приветства заявлението в плана на Комисията за действие за електронно управление през периода 2011—2015 г. за развиване на платформата erpractice.eu в ефективен инструмент за обмяна на опит и информация между държавите-членки и лицата, извършващи практическа работа по електронното управление, и настоятелно призовава за включване в обхвата ѝ на лицата, извършващи практическа работа на местно и регионално равнище;

*

* *

54. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на правителствата и парламентите на държавите-членки.